

ΤΡΙΤΗ

Σ. Ι. ΒΟΥΓΓΡΑΣ.
ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ
Ι. Α. ΒΡΕΤΟΣ.
Γ. ΒΑΦΕΙΔΗΣ.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

'Εν Γαλατῇ, ἔδρα Ἀρμενικῆς Ἐκκλησίας, ἄριθμ. 23.

ἵλι πᾶσαν αἰτησὶν ἀπευθυνόντων τοῖς συντάκταις.

ΝΕΟΛΟΓΟΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ.

Ἡμετέρα κρηνηροῦσα ἐν Κωνσταντινουπόλει Φρ. 46
 ἐν Ἀργεῖαις καὶ ἑλλ. ἐδ. 60
 ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Ῥωμῇ 70
 ἐν Βόρειῳ καὶ Ῥωσίᾳ 80

Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται γροσίῳ.

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ.

Ἀγγεῖλαις πρὸς γρ 2 τὸν στίχ' Ἐν τῷ διαφύλλῳ γρ 10 τὸν στίχ'
 Διαπορεύει ἐν 3 σελ. 5 Ἀπρ. Τουρκίας πρὸς γρ 100.
 Διὰ τὴν ἐγγράφην συνδρομῶν ἴδε τελευταίαν σελίδα.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Πολιτικὸν δελτίον — 'Ο Βίσμαρκ ἀσθενεῖ —
 ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ. Γερμανία (τὸ πρὶ τοῦ στρατιω-
 τικοῦ νόμου ζήτημα) — Ἰσπανία (εἰρήνη) —
 ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ — Ὀλίγα τινὲς περὶ Τραπεζούντας
 (τέλος) — Ἐννοί ἐμποροῦ ἐν Μαγκαστέρ — Ὑμνοί
 ἐπὶ τῇ κηδείᾳ τοῦ ἀγγλοῦ Ch. S. Hanson —
 ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ — ΕΜΠΟΡΙΚΑ — ΕΠΙΦΥΛ-
 ΛΙΣ. 13 93 (συνέχεια) — Τελευταίαι εἰδήσεις.

Κωνσταντινούπολις, 9 ἀπριλίου.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Τὰ τελευταῖα τηλεγραφήματα ἐλα-
 χίστας κομίζουσιν εἰδήσεις ἀξίας λόγου
 καὶ προσοχῆς ἰδιαιτέρας.
 Ἀργούσης ἦδη τῆς ἑθνοσυνελεύσεως
 τῶν Βερσαλλίων, αἱ ἐκ Γαλλίας εἰδή-
 σεις περιορίζονται εἰς εἰσακτίας μόνον καὶ
 φήμας ὡς ἡ ἀκρίβεια θέλει διασφαρί-
 σθαι ἅμα τῇ ἐπανόδῳ ταύτης. Ἐν προ-
 ηγουμένῳ ἡμῶν δελτίῳ ἀφορμὴν λαμ-
 βάνοντες ἐκ τῶν τηλεγραφημάτων
 καὶ ἐκ τῶν εἰδήσεων τῶν τελευταίων
 ἐφημερίδων ἐπισημασθὲν ἦδη λόγον περὶ
 τῆς προβλεπόμενης ὑπουργικῆς μετα-
 βολῆς. Νεωτέρα τηλεγραφικὴ εἰδησις,
 τοῦ παρελθόντος σαθάρου, προστίθεται
 καὶ ἀλλήν φήμην μετριοτέρου μὲν ἐν-
 διαφέροντος ἀλλ' ὡς ἀσχετον ἴσως πρὸς
 τὴν ὑποδαυίζομένην σπουδαϊοτέραν με-
 ταβολήν. Ἀπὸ τῆς πτώσεως τῆς κοινο-
 τῆτος ἐν τῷ νομῷ τοῦ Σηκουάνα ἐκ-
 ρύχθη ὁ πολεμικὸς νόμος, ἡ δὲ διοίκη-
 σις τῶν Παρισίων ἀνέστη εἰς στρατιω-
 τικὸν διοικητήν. Ἡ κατάσταση αὐτῆς ἐξ-
 ηκολούθησεν ἐκτοτε καὶ εἰσέτι ἐξηκο-
 λουθεῖ πρὸς πλείονα ἀσφάλειαν πωλη-
 στῶν πολιτῶν, ὃ δὲ στρατηγὸς Λαμάρ-
 οῦ ὑπῆρξεν ὁ λειτουργὸς τοῦ πολεμικοῦ νό-
 μου. Ἀλλ' ἦδη ἡ ἀπὸ ψευδομένη ἐν
 Παρισίοις φήμη, περὶ τῆς προσεγγί-
 ας τοῦ ἀντικαταστάτου. Ὁ στρατηγὸς
 Λαμάρκος ὑπῆρξεν ἀλλήλ' ἑαυτοῦ τῶν συ-
 ντηρητικῶν καὶ τῶν κυβερνητικῶν αὐτοῦ,
 ἡ δὲ μεταβολὴ αὐτοῦ εἶναι ἐν ἐτι προ-
 ηγουμένῳ τῆς κρίσεως ἦν διερχεται τὸ
 ὑπουργεῖον καὶ ὁ κλονισμὸς ἦν ὑπέρτα-
 τος ἐν τῶν συντηρητικῶν ὄργανων. Τοῦ-
 το λέγεται βαθεῖως ἦδη κατανοήσας
 καὶ αὐτὸς ὁ ἐπὶ ἐπταετίαν ἀναγκασθεὶς
 πρὸς τὴν δημοκρατικὴν στρατηγίαν
 Μὰκ-Μαὼν, ὅστις βαθυρὸν ἀρίστανται
 τοῦ κ. Βρογλῆ ἀρίων αὐτὸν καὶ τὸ
 ὑπουργεῖόν του εἰς τὴν ἐπὶ ἐπὶ τῶν πε-
 ριστάσεων, ἀφ' ὧν αὐτὸς ἐαυτὸν θέλει
 νὰ τῆσιν ἀνεπηρέτατον. Καθὰ διεβου-
 λεῖτο ἦδη πρὸ ἡμερῶν, τὸ ἐπὶ τῇ ἐπα-
 ναληθῆσιν ἐργασίῳ τῆς ἑθνοσυνελεύ-
 σεως ἀγγέλλεται τοῦ στρατάρχου νὰ ἐξ-
 εδήλῳ σαφῶς τὸ φρόνημα αὐτοῦ περὶ
 τῆς ἐπταετίας προεδρίας καὶ περὶ τῆς
 βίσεως τῶν πραγμάτων. Ἐὰν ἀληθῶς ὁ
 στρατάρχης διαλογίζεται πραγματικῶς νὰ

ἐκφρασθῇ ἐλευθέρως πρὸς τὴν συνελευ-
 σιν Βερσαλλίων, ἡ διακήρυξις αὐτοῦ θέ-
 λει παραγάγῃ παρὰ τῇ πτωχῇ ὑπουργικῇ
 πλειονοψηφίᾳ τὸ ἀποτέλεσμα ὅπως προ-
 νεῖ εἰς συνάθροισιν πτηνῶν ἀπροσδόκητος
 βολῇ τυχεῖ. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώ-
 σει ὁ στρατάρχης ἀφίει τὸ ὑπουργεῖον
 εἰς τὴν διάκρισιν τῶν ἐν τῇ Βουλῇ βου-
 λῶν, θυσιάζει αὐτὸ, ἀλλ' ἐκεῖνος σὺν-
 ζεῖ τὸ ἴδιον γόητρον καὶ συμμορφῶται
 πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς κοινῆς καὶ με-
 τριοπαθοῦς γνώμης, ἥτις ἀπὸ καιροῦ
 ἦδη τρανῶς ἐκδηλοῦται μὴ εἰσακου-
 σμένη ὑπὸ τῶν ἀποτελούντων τὴν κυβερ-
 νησιν τοῦ κ. Βρογλῆ.

Ἡ ἐπὶ μακρῇς ἡμέρας παραταθείσα
 ἐν τῷ γερμανικῷ κοινοβουλίῳ ἐξῆς περὶ
 τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου, ἥτις ἵπτεται
 νὰ καταλήξῃ εἰς ἀδιέξοδον περιπέτην,
 συνεβιάσθη τέλος πάντων. Τὰ προα-
 ναρκούσμενα τοῦ συμβιβασμοῦ τούτου
 ἡκούσθησαν ἀπὸ τῆς προπαρελθούσης
 ἐβδόμαδος ἀλλὰ τὸ σάββατον ἐβεβαίωθη
 ἡ λύσις αὐτῆς ἐπισήμως. Γνωστὸν ἐστὶ
 ἡ πλειονοψηφία τοῦ κοινοβουλίου ἥνκει
 τὸ νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὴν κυβερνήσιν
 τὸν ὑπὸ τοῦ νόμου αὐτῆς ζητούμενον ἀ-
 ριθμὸν τοῦ ἐνεργητικοῦ στρατοῦ ἐν και-
 ρῷ εἰρήνης. Ἀλλὰ τέλος πρὸ τῆς ἐπι-
 μολῆς τῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς σαφούς
 ἐκδηλώσεως τῆς γνώμης τοῦ αυτοκρά-
 τορος πρὸς παρακώλυσιν πάσης ἐνδε-
 ρμοῦ ἤρξεως, ἥς αἱ συνέπειαι ἦσαν τὸ
 νὰ ὡς ἀκαταλόγητοι, τὸ κοινοβούλιον
 ἐπείσθησεν νὰ ἐπιζητήσῃ οὐδέποτε
 συμβιβασμὸν καὶ βαθυρὸν καταλήξῃ
 εἰς ἀποτέλεσμα ἱκανοποιῶν τὴν κυβερ-
 νησιν μᾶλλον ἢ τὴν πλειονοψηφίαν. Τὰ
 πρῶτα διαβήματα ἐγένοντο ἀπὸ τοῦ αὐ-
 τοκράτορος πρὸς τὸν κοινοβούλιον διὰ
 τοῦ προέδρου αὐτοῦ ἐξεδήλωσε τὸν πό-
 θον αὐτοῦ περὶ συνδιαλλαγῆς. Μετὰ πα-
 ρελεύσιν ἡμερῶν ἀντηγγέλλθη ὅτι ὁ συμ-
 βιβασμὸς συνεφωνήθη ἐπὶ τῇ ἐξῆς βί-
 ασι: τὸ κοινοβούλιον θέλει παραδεχθῇ
 τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν εἰρήνῃ στρατευομέ-
 νων εἰς 401,000, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον
 ὅτι ὁ νόμος θέλει ἰσχύει ἐπὶ ἐπταετίαν
 μόνον κατὰ τὸ τέλος τῆς ὁποίας ἔσται
 ἀναθεωρητός. Ὁ τηλεγραφικὸς ἀγγελ-
 εῖς ἐπιβεβαίωσιν τοῦ γενομένου συμβι-
 βασμοῦ. Ἡ δὲ τὸν κοινοβούλιον ἀπεδέξατο
 τὸν νόμον ἐν τῷ συνόλῳ αὐτοῦ καὶ αἱ
 συνέπειαι τῆς ἐξίτης τέλεος ἀποδοθή-
 ῃσαν.

Ο ΒΙΣΜΑΡΚ ΑΣΘΕΝΕΙ.

Ὁ Βίσμαρκ ἀσθενεῖ ἀκούεται ἀπὸ πολ-
 λῶν ἡμερῶν. Ἰατρικῶς οὐδὲν ἴσως ἐκτα-
 κτὸν παρουσιάζει ἡ ἀσθένεια τοῦ πρώτου
 πρῶτου καὶ πολιτικοῦ. Ἡ δὲ ἀσθένεια καὶ
 ἄλλοι — καὶ ἡ ἀνθρωπίνη φύσις — καὶ ἡ
 ἀσθένεια τούτου εἶναι ὡς καὶ πάντα ἄλλη
 ἀσθένεια. Ἀλλὰ δὲν εἶναι οὕτω καὶ καθ'

ὅσον ἀφορᾷ τὴν πολιτικὴν αὐτῆς σημάσει.
 Ἡ ἀσθένεια τοῦ κοινοῦ ἀνθρώπου ἐξέτα-
 σται καὶ συζητῆται κοινῶς μόνον ὅταν ἡ κα-
 κήσιν ἐπιδημῇ ἀλλ' ἡ ἀσθένεια τοῦ
 δημοσίου ἀνθρώπου, τοῦ ἀνθρώπου εἰς ὃν
 ἡ παρούσα γενεὴ καὶ τὸ ὅμα τῆς πολιτι-
 κῆς ιστορίας ἐχει ἐστραμμένη τὴν προσο-
 χήν, παρουσιάζει διττὴν ἐποπείν. Ὀλίγοι ἐ-
 ξετάζουσι τὴν ἱατρικὴν, ἀλλ' εὐρύτατος ὁ
 κύκλος τῶν ἐνασχολουμένων περὶ τῶν συνε-
 πειῶν αὐτῆς ἐν τῷ δημοσίῳ βίῳ. Οἱ πλεί-
 οντες φησὶν ἐπὶ τῇ ιδέᾳ τοῦ θανάτου
 ἀναλογιζόμενοι ὅτι μετὰ τῆς ὀργισμένης
 ὑπάρξεως συνδέεται ὁλόκληρος ἱστορικὴ ἐ-
 ποχὴ, ἀλλήλοισιν ὅλη πολιτικὴν καὶ κοι-
 νωνικὴν συνδύαμι.

Ἐπιστεῖται κατ' ἀρχὰς ὅτι ἡ ἀσθένεια
 τοῦ πρώτου πρῶτης καὶ τῶν μὲν τῶν συν-
 ἡθων τοῦ βίου αὐτοῦ περιώδων, ἀφ' ὧν ἐ-
 πήρσεν ἡ ἀρετὴ καὶ νέου τινὸς σχεδίου
 ἀφορμὴς πρὸς τὸ γενικὸν αὐτοῦ πρόγραμ-
 μα τῆς γερμανικῆς ἐνότητος. Αἱ δυνάμεις
 νὰ διαφωτισθῇ τὸν ἄνθρωπον ἐρημειδῶς
 μετ' ἐνδοκισμῷ ἀνέφερον περὶ τοῦ πρῶ-
 του καὶ δὲν ἐτόλμων νὰ διακυβεύωσι
 τὴν γνώμην ὅτι τὸ ἐκπαινετικὸν τῆς
 ἐποχῆς αὐτοῦ πρῶτον ἦν ἡδὲ περὶ δι-
 ομής τοῦ βίου του. Ἀλλ' ἡ ἀσθένεια δὲν
 ἠδύνατο νὰ ὑποχωρήσῃ ἐπὶ πολλὴν προαιμέ-
 νου μάλιστα περὶ προσωπὸν ἀναγκαιότη-
 τος εἰς τὴν προσωπικὴν πολιτείαν, τὴν πο-
 λιτείαν ἀφ' ἧς ὁματῆς νῦν, δυνατόν εἶπαι,
 τὸ σύνθημα τῆς διεθνῆς ἐν Ἑυρώπῃ κατα-
 στάσεως. Τὰ ἐνδιαφερόμενα ὄργανα, ἀφ' ὧν
 ἐπ' ἱκανὸν περὶ τῆς τῆς ἀσθένειας τοῦ
 πρώτου, δὲν ἠδύνατο ἀπὸ ἀπὸ τῆς
 νὰ καλύψωσι τὴν βεβαιότητα.

Ὁ Βίσμαρκ ἀσθενεῖ τὸ γεγονός ὡς ὁλό-
 κληρον, μετὰ πολλὰς περιστροφὰς καὶ ὑπα-
 γογῆς, καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν ὅτι τὸ Βερολί-
 νον, καὶ ἂν δὲν εἶναι ὅτι ὁ πρῶτος ἀρχι-
 καγκελλῆρος τῆς Γερμανίας διατρέχει τὸν
 ἑαυτοῦ κίνδυνον, ἐβεβαίωσεν οὐχ ἥσσον
 ἐπὶ μακρὸν χρόνον οὗτος θέλει ἀναγκασ-
 θῇ ν' ἀποχρῇ τῶν πραγμάτων, νὰ μείνῃ
 πρὸς τῆς ἐνεργῶς πολιτικῆς. Τὰ πρῶτα
 αὐτοῦ ὅλα τὰ ἐνδοκισμῶν ἀντιλήψεις μετὰ
 μελαγχολίας, ἡ δ' Ἑυρώπη ὑπεδέξατο αὐ-
 τὴν μετὰ περιεργίας καὶ ἡνέσις πρὸς τὸ
 μέλλον. Ἡ παρούσα κατάσταση τῆς Γερ-
 μανίας, ἡ κατάσταση ἐν γένει τῆς Ἑυρώπῃ,
 εἶναι ἀποτέλεσμα μακροῦ καὶ πολυμόχλου
 συνδυασμοῦ προαχθέντος ἐν Πρωσσίᾳ καὶ
 φέροντος τὸν τύπον τοῦ πνεύματος τοῦ ἦδη
 ἀσθενήσαντος πρῶτου, ὅστις πρὸ τριῶν
 μῶν ἐπὶ τὸν κόλπον, πρὸ ἐνδεκαετίας ἐ-
 σσημένιος ἐπὶ τῷ στήθεϊ αὐτοῦ ὥραται,
 κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ σταθμοῦ του εἶχε
 προαναγγεῖλει τὸν ἐσόμενον ἄνθρωπον διὰ
 τοῦ θαύματος καὶ τοῦ θαυμάσιου αὐτοῦ προ-
 γήματος.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἡ Γερμανία ὑπὸ
 τὴν ὁδήγησιν καὶ τὰς ἐμπνεύσεις τοῦ Βερο-
 λίνου διήνευσεν αἰῶνος ὁδόν, ἀλλ' ἀρὰ γε
 φθάσας εἰς τὸ τέλος τῆς σταδιοδρομίας αὐ-
 τῆς ἐλαβε τὴν ἀπὸ τοῦ καμάρου απαιτου-
 μένην ἀναφυγὴν. Τὸ ζήτημα τοῦτο τοσοῦ-
 τον στενῶς συνδέεται μετὰ τῆς ἀσθένειας
 τοῦ Βίσμαρκ, ὅπως ἀδύνατον ἡ ιδέα ταύτης
 νὰ μὴ διεγερθῇ εἰς τὸν νοῦν μίλλας ἐντοπι-
 σαι αὐτῆς ἀπασα συμπίπτουσαν εἰς τὴν

ἐρώτησιν: τί γεννιέται μετὰ τὸν θάνατον
 τοῦ Βίσμαρκ; Καὶ ὁ θάνατος εἶναι τοσοῦτον
 φυσικὴ συνέπεια τῆς ἀσθένειας, ὅπως μά-
 λιστα καὶ ἡ ἡλικία συνεπικουρεῖ αὐτῇ.

Ἡωτῆσται ἦδη ἡ Γερμανία ἔλαθεν
 τὴν ἐν τῷ καμάρῳ τῆς κακῆς
 σταδιοδρομίας αὐτῆς τῶν τελευταίων χρό-
 νων απαιτούμενην ἀναφυγὴν. Ἡ ἀπάντησις
 εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην δὲν φαίνεται δύ-
 σκολη, ἀλλ' οὕτε ἡ μοναχικὴ διακώ-
 σις αὐτῆς ἐστὶν ἐπικρατῆς. Διὰ τοῦ θανάτου
 τοῦ πρώτου πρῶτου, διὰ τοῦ αὐτοπροσώ-
 του πολέμου προδιερχομένη καὶ διὰ τὸν κα-
 πλεονεῖτον πολέμου τοῦ 1870-71 ἐτελέ-
 σθη ἡ γερμανικὴ ἐνότης, ἀλλ' ὁ τὸν ὥραν ταύ-
 την ἀνέστη καλλὸν παντὸς ἐπίσταται
 ὅτι τὸ γιγάντιον ἔργον δὲν ἐπεβύβησεν οὐδ'
 ἐπαρῶν τῶν ἐπὶ ἐπικρατῆς. Διὰ τοῦ θανάτου
 αὐτοῦ δὲν ἀπῆλθεν νῦν καὶ ἐνέργεια. Κατὰ τὴν
 λήξιν τοῦ γαλλογερμανικοῦ πολέμου, ὅποτε
 ἡ γερμανία κλεισθῇ τὴν ἐν Φραγκφούρῃ
 συνθήκην ἀφικέτο εἰς τὸν κόλπον τῆς ἐ-
 πικρατῆς αὐτῆς ἰδίας περιβόλου καὶ ἐλπί-
 δος ὅτι ἀφ' ὧν μέρους τῶν μεθυσμένων αὐ-
 τῆς ἀρχαίας ἀσπασίας καὶ πνεύματος ἐδίδαν
 ἐλπίδων ἐπιπλοῦσαν ὅστις ἐπὶ τῇ παρού-
 σῃ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν πλῆθους τῶν
 ἀφ' ἐτέρου δὲ φίλους ἀντιλήμει τὴν πλε-
 μίαν: αὐτὴς δὲ καὶ διὰ τῆς ἀνα-
 μνησκόμενης ἀρχαίας ἡμερῶν. Ἐν τῷ αὐ-
 τῇ ζητήματι ζωοφόρος καὶ ὑπερφόρος
 τῆς νυνὶς ἐπικρατῆς τὴν πρῶτον
 πατριωτικὴν ὁρμήν τῆς ἐνότητος. Ὁ δευ-
 τερευστὸς ἐν αὐτῇ ἡμερομηνίᾳ κύκλος εἶ-
 δον ὅτι ἡ Γερμανία ἠώθη ἀλλ' ὑπὸ τὸ
 σκῆπτρον τῆς Πρωσίας καὶ οὐ τὸ Βερο-
 λίνον βασιλεύει τῆς ἡμετέρας Γερμανίας.

Τὸ ὅμα καὶ τὸ ὅμα καὶ partien-
 listes ἀνεκρὸν δυσχερῶς ἐπὶ τῇ νίκῃ
 ἀρὰ τῇ λήξει τοῦ πολέμου καὶ αἱ αὐ-
 αὐτὰ τῶν δευτερευόντων κρατῶν ἡ-
 ἀνακτοῦ διακρίνονται ἐν ἡμετέροις αὐτῶν
 δὲν ἦτο ἀτομικὴ ἐκστῆς ἡμέρας.

Ἀλλ' ἴσως τὸ ἡμέτερον κόμμα τῶν
 μεριστῶν δὲν ἔπνευσε μεγάλαν ἀνυσ-
 τῆς εἰς τοὺς πρωτογενεῖς καὶ τελευταίους
 τῆς γερμανικῆς ἐνότητος, εἰμὴ ἡ δὲ καὶ
 μελαγχολίας, ἡ δ' Ἑυρώπη ὑπεδέξατο αὐ-
 τὴν μετὰ περιεργίας καὶ ἡνέσις πρὸς τὸ
 μέλλον. Ἡ παρούσα κατάσταση τῆς Γερ-
 μανίας, ἡ κατάσταση ἐν γένει τῆς Ἑυρώπῃ,
 εἶναι ἀποτέλεσμα μακροῦ καὶ πολυμόχλου
 συνδυασμοῦ προαχθέντος ἐν Πρωσσίᾳ καὶ
 φέροντος τὸν τύπον τοῦ πνεύματος τοῦ ἦδη
 ἀσθενήσαντος πρῶτου, ὅστις πρὸ τριῶν
 μῶν ἐπὶ τὸν κόλπον, πρὸ ἐνδεκαετίας ἐ-
 σσημένιος ἐπὶ τῷ στήθεϊ αὐτοῦ ὥραται,
 κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ σταθμοῦ του εἶχε
 προαναγγεῖλει τὸν ἐσόμενον ἄνθρωπον διὰ
 τοῦ θαύματος καὶ τοῦ θαυμάσιου αὐτοῦ προ-
 γήματος.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἡ Γερμανία ὑπὸ
 τὴν ὁδήγησιν καὶ τὰς ἐμπνεύσεις τοῦ Βερο-
 λίνου διήνευσεν αἰῶνος ὁδόν, ἀλλ' ἀρὰ γε
 φθάσας εἰς τὸ τέλος τῆς σταδιοδρομίας αὐ-
 τῆς ἐλαβε τὴν ἀπὸ τοῦ καμάρου απαιτου-
 μένην ἀναφυγὴν. Τὸ ζήτημα τοῦτο τοσοῦ-
 τον στενῶς συνδέεται μετὰ τῆς ἀσθένειας
 τοῦ Βίσμαρκ, ὅπως ἀδύνατον ἡ ιδέα ταύτης
 νὰ μὴ διεγερθῇ εἰς τὸν νοῦν μίλλας ἐντοπι-
 σαι αὐτῆς ἀπασα συμπίπτουσαν εἰς τὴν

τῆς γερμανικῆς ἐνότητος. Ἐσχάτως ἐπὶ ὁ
 κύκλος Μίλντεν πρῶτον στρατιω-
 τικὸν νόμον, εἰδικότερον τὸ ἀξίωμα τοῦτο
 διατρέχοντες. «Χρειαζόμεθα, εἶπεν, ἡμεῖς
 αἰῶνα ὅπως διασώσωμεν ἐαυτοὺς ἀπαρ-
 μέτων, ἐν τῷ ἐντὸς ἐοὺς ἐκερδίσαντες. Καὶ
 ἀλλῶς ἀρὰ τῇ λήξει τοῦ πολέμου εἰς
 τοῦτο συνεκέντρωθη ἡ πᾶσις ἡ ἐνέργεια τῶν
 πολιτικῶν τῆς Γερμανίας, ὅστις μετ' ἀπο-
 φάσεως ἀνέλαβον ὅπως ἄρῃσι εἰς τὸ μέσον
 καὶ ἐκποδῶν ποιήσωσι τῶς εἰς τὸ ἔργον
 αὐτῶν ἀντιπαραστάσεις. Ὁ κατὰ
 τῶν παπορῶν ἀσπασίας πόλεμος ὑπῆρξεν
 ἡ πρῶτος καὶ τρανωτάτη ἐκδήλωσις τῆς
 ἐνεργείας ταύτης ἐν τῷ ἰστωρικῷ. Ἐξῆλθεν
 ἐξήλθεν νὰ περιχαρακώσῃ καὶ προση-
 κούσῃ τὴν νεοπαγὴ αυτοκρατορίαν διὰ κοι-
 νοῦ ἐυρωπαϊκοῦ συνδύαμου ἐγγυωμένου
 τὴν ἐν ἑαυτῇ βασιλεύειν τε καὶ λαοῖς.

Ἡ γὰρ τοῦ Βίσμαρκ — τοῦτο δὲν εἶναι
 μυστήριον — ὁδήγησε καὶ ἀνέπτυξε τὸ νῆ-
 μα τῆς μακρῆς ἐκείνης ἀλλήλοισι τῶν
 ἡμερομηνίᾳ ἐπὶ τῶν καὶ ὑψηλῶν πολι-
 τικῶν συνετυγνῶν, καὶ ἂν αἱ νέως ἐναν-
 τιπῶνται πολιτικαὶ παρὰδοσεις εἰς τὸ
 αὐτὸ συνέχῃ σπῆλαι, τὸ κοινὸν τῶν
 ἡμερῶν συμφορῶν. Ἀπὸ τετραετίας ἦδη,
 ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ἔθηκεν ἐπὶ
 τῆς εἰρήνης τῆς Ἑυρώπῃ, καὶ ἡ γὰρ τῆς Ἑυρώπῃς
 ἀπὸ ἀνακατασκευῆς εἰς ἀνακατασκευῆς μὲν
 ἐκτελέσθη λήξιν τὴν ἐπὶ τῇ.

Ἀλλ' ἡ θεωρητικὴ αὐτῆς ἐγγύτης τοῦ
 μέλλοντος καὶ εὐαγγελικὴ στοργὴ πρὸς τὴν
 εἰρήνην δὲν ἠδύνατο νὰ ληφθῇ ὡς βάσις
 στερεῇ ἐπὶ μακρὸν χρόνον διαστήματι. Αἱ
 καὶ διὰ τῆς δύναμις ποικιλοτρόπως
 νὰ ἐπηρεασθῇ ὑπὸ διαφόρων περιστάσεων
 καὶ συμπτῶν συμπεριόντων ἀλλήλων, τίς
 ποτε ὅλ' ὁλόκληρος ἐπὶ κρητὶς ἀπλῶν
 διαθεσῶν τὸ μέλλον κράτος; ἡ τὴν ἀρ-
 χαιὴν τῆς γενικῆς εἰρήνης; Τὸ τεχνικὸν τῆς
 εἰρήνης ἐγγύτης, ἡ πλῆθος τῶν πρὸς τὴν
 χάσιν τοῦ κοινοῦ τῶν ἡμερῶν καὶ τῶν
 λαῶν τῆς Ἑυρώπῃς συνδύαμου δὲν ἐκρίνετο
 ἐπικρατῆς εἰς τοὺς ἀνδρες τῆς Γερμανίας, ὅ-
 τε ἐν αὐτοῖς αὐτῆς ἐξέπασαν καὶ θετικότερον
 ἄλλο τοῦ μέλλοντος ἐρεῖμα. Κατὰ τὸ συμ-
 πῆμα τῆς ἐνστάσεως καταστάσεως τῶν
 πραγμάτων ἐν Ἑυρώπῃ, ἡ εἰρήνη προου-
 μένη μόνον καὶ ἀπὸ τῆς αἰχμῆς τῆς λό-
 γης ἐξαρτωμένη εἶναι εἰρήνη, ἄλλως ἀρι-
 νομένη εἰς τὴν διεκρίσιν εἶναι ἀδύνατον.
 εἶναι καλὸς ὑπὸ ἀνέμου σπῆλαι, εἶναι
 νὰ τράχηλος ὑπὸ σπῆλαι δακρυλῶν. Ὑπὸ
 τῆς ἀρχῆς ταύτης, ἡ δὲ καὶ ἡμεῖς ὡς ἐν
 τῶν πλείων τῆς Ἑυρώπῃς, ἀγορεύει καὶ ἡ
 πολιτικὴ τοῦ Βερολίνου ἐξήγησιν, πλὴν
 τοῦ ἐγγύτης τῶν ἀγχιῶν ἐπὶ τῆς εἰρήνης
 διαθεσῆς, διακρίσῃ τῇ Γερμανίᾳ καὶ
 στρατὸν ἀνέμου ἐοικένος εἰς πᾶσαν ἐυ-
 κταίαν νὰ διεκδικήσῃ διὰ τοῦ πολέμου τὰ
 ἡμέτερα τῆς εἰρήνης. Γνωρίζομεν ἦδη τὰς
 περὶ τοῦ στρατιωτικοῦ νομοθετικῆς ἐγερ-
 θεῖας συζητήσεις καὶ ἐκτενέστερας ἐν τῷ
 γερμανικῷ κοινοβουλίῳ, ὡς καὶ τὴν τελει-
 καὶ αὐτῶν ἐβόαν. Ἐν τῇ περιστατικῇ ταύ-
 τη ἐγένετο ἐπιστεῖται ἡ ἀπουσία τοῦ Βί-
 σμαρκ ἐκ τῆς συζητήσεως. Ἀλλ' ἐπὶ τῇ
 ἀρχαίᾳ, ὑπουργοί, βουλευταὶ καὶ στρα-
 τηγὸν, περιφανεῖς κερδίσαντες μάχης ἐν

πολέμῳ, ἡπτήθησαν ἐπὶ τοῦ κοινοβουλευ-
 τικοῦ πεδίου.

Ὁ Βίσμαρκ ἡσθέει, ἡ ἰσορροπία τῶν
 κομμάτων εἶχε διαταραχθῇ καὶ οὐδὲν ἔλα-
 βον αὐτοῦ μικροῦ δὲν ἐπέφερε βαθὺν κλονισμὸν
 εἰς τὸ σύστημα τῆς αυτοκρατορίας ἡς ὑπε-
 δεικνύοντο τὰ πρ

λευτών. Τούτων ούτως έχοντων και του ύπουργείου αδυνατούντος να συνεργάζηται μετά της παρούσης Βουλής, πάντες μετά πολλής της ανησυχίας ανέμενον την έναρξιν των Βουλών, η δε γενική αμφιβολία του σούφρ μάλλον έφένετο δεδαικνολογημένη, καθόσον και ο άρχιγραμματικός του κράτους, ο πρίγκιπ Βίσμαρκ ένεκα άσθενείας κωλυόμενος δέν ήδύνατο να έργασθ ή να ούτω διά της προσωπικής αυτού βαρύτητος και άξιως επιτύχη τινά ποσότητα συνεννόησιν.

Πλην αίφνης τά πράγματα παρίστανται σήμερον πολλώ ιλαρότερα ή όσον τις ήθελε νομίσει. Έάν οι αντιπρόσωποι του γερμανικού λαού, εκ πνευματικής οίκονομίας προπάντων όρώμενοι έδίστασαν, ή και κατηγορηματικώς ήρνούτο να ψηφίσουν υπέρ νόμου προσκαλούντος 400 τούσας χιλιάδας άνδρών υπό τά όπλα και άπασιούτος τοσούτα εκκατομύρια έτησίως, εάν διά της άρνήσεως αυτών εκείνης ήθελον ν' αποφύγουν πάσαν δυνατόν στρατιωτικήν ή και εξοικονομήσιν και εκκατομύρια ικανά και χείρας πλείστας υπέρ της καλλιιεργείας της γης και της βιομηχανίας πλην—αυτό τό γερμανικόν έθνος άποταθέν προς τους νομίμους αυτού αντιπροσώπους άλλως συνεδούλευσε. Διότι έν πλείστα γερμανικά πόλεις, και μάλιστα εν ταίς έπιστημονεαίς, συγκροτήσας τοιαύτας συνελεύσεις ο λαός και συσκεπόμενος περί του στρατιωτικού νόμου του γεννησάντων τοσούτα ζητήματα και ακανάβα, άνεγκνρίσε μέν την ανάγκην του προκειμένου νόμου και κατέδειξε την έκ τούτου και μόνου σωτηρίαν της Γερμανίας, συνέστησε δέ εις τους βουλευτάς, ένα μη παρέχωνσι ούδέν πρόσκομμα εις την παρικήν κυβερνήσιν, την έπ' αγαθή του έθνους μοχλούσαν.

Τοιαύται έκτακτοι συνελεύσεις και άλλοι μέν πολλοί, αλλά τελευταίον έν τε τή Λειψία και έν Μονάχφ συνεκροτήσαν έν δέ τή τελευταία ταύτη πόλει, έν τή πρωτεύουσιν της ύποσηδότης αντιπροσωπικής Βουλίας οι φίλοι της προόδου και της γερμανικής έννώσεως συνεβλήντες άπεφασαν και έπεκυρώσαν μεταξύ άλλων και τάς ούσιώδεις ταύτας προτάσεις:

«Επειδή ή υπό του κοινοβουλίου διορισθείσα επιτροπή δέ κατώρυσεν άχρι τούδε να συνεννοηθή μετά της κυβερνήσεως περί της § 1 του στρατιωτικού νομοεγγύου, επειδή διά τε της δημοσιογραφίας και δι' άλλων μέσων καταβλήσαν πολλοί κόποι προς έπίτευξιν τοιαύτης συνεννόησεως κατά τό πνεύμα του ύπουργείου, έγένετο έκκλησις προς τόν λαόν και έλέγχεσθ έπίκεινται σύγκρουσις μεταξύ κυβερνήσεως και Βουλής, όθεν και διάλυσις της Βουλής ταύτης: επειδή τέλος και ή έκλογική περιρρέεια του Μονάχφ φαίνεται έκ τούτου ορείλουσα ν' αποφανθή γνώμη περί του άντικειμένου τούτου, οι έκλογείς του Μονάχφ διακηρύττουσιν ότι:

«1) Απέναντι του προς άντεκδίκασιν πόθου των Γάλλων και των καταπληκτικών αυτών προπαρσκευών καθώς και άπέναντι της γενικής καταστάσεως των πραγμάτων έν τή Εύρώπφ, ή Γερμανία έχει καθήκον ένα χάριν της ιδίας αυτής ύπάρξεως έκ παντός τρόπου και άντι πάσης θυσίας όλη και διατηρήσθ τόν μετά τοσούτου μόχθου σχηματισθέντα στρατόν.

«2) Η από του άριθμού 401,000 έλάττωσι του τακτικού στρατού κατά τοσούτον μόνον έπιτρέπεται, καθ' όσον διά ταύτης δέν προκινούνει ή έπιστημονική μόρφωσις, ή πολιτική ικανότης και ή δύναμις του στρατού».

ΙΣΠΑΝΙΑ.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ.

Έν τινι άλληλογραφίφ υπό ήμερομηνίαν 4 άπριλίου ε. ν. έν του Κάρστρο Ουρέαλες της Ισπανίας αναγινώσκουμεν τά εξής.

Αί έρωται του Πάσχα δέισμας σχεδόν πληρείσασα τό μεσότηιον μεταξύ των άντιπαλών στρατών. Καρλιστάι και δημοκρατικοί συνομιλούσι μετ' άλλήλων ως να ήσαν συσπαιτώται υπό μίαν και τήν αυτήν σημαίαν. Ούτω δέ έγένετο γνωστά και διάφοροι λεπτομέρειαι των κατά τάς τελευταίας ήμέρας συμβάντων. Όλγων πριν ή ο Όλλος και ο Ράδικας πέσωσι θύματα του όθιμου, όστις έβρόθη έν των έχθρικών κανοναστασίω, διετρίβον έν τώ αύτώ οίκηματι, όπου εισήρυσεν ή έχθρική αυτή σφαίρα ο Έλλιο, ο Λιζάρραγας, ο Μενόρς και ο Δόν Κάρολος αύτός, όστε παρ' όλίγων τά πέσωσι θύματα των δημοκρατικών στρατών. Την από της 27 του άλφιντος έπείλθουσιν όμως παύσιν των έχθροπραξιών οι Καρλισται έπωλεθίσθησαν προς τό να άχωρώσιν έντι μάλλον τάς έν αυτούς θέσεις, όστε ο των δημοκρατικών θρίαμβος λίαν ελαίσι μικρόν φαίνεται κείμενος και εις άκρον δυσχερές. Σήμερον τήν ύν τής πρώτης έπανελήθησαν οι κανονολογήμαί έν των κανονοστασιών Καρρίερας, Ιάσεν, και έν των ύφιστάμενων Κόρτε, όπερ υπήρξε τό σημείον της των έχθροπραξιών επαναληφείας.

Η κατά των καρλιστών προσβολή έντελεσθήσεται ήδυσυγχρόνως έν τώ κέντρφ διέ του σώματος του Λεοναζαλάν ή τή δεξιή πέτρην διά των άρχικών μοχλόν Πιρμό δε Ριβέρας. Τά πάντα είσι ετοιμα προς έροδον, άλλ' αί τελευταίαι υποβολαί των δημοκρατικών άπέχουσιν άκόμη 400 μέτρων άπόστασιν από των γραμμών του στρατού των Καρλιστών. Καί μετρήθησαν μέν έν Σαντανδέρ χιλιάδες τινές έπικουρών διά θαλάσσης, άλλ' ή τρικυμία εκώλυσεν τήν μεταφοράν των πυροβόλων και των λοιπών ταχυμάτων, και ίσως δές περιμένωμεν τήν άρξιν και αυτών πριν επιγείνησιν τήν κρήνην και τελευταίαν έροδον, διότι, ως λέγεται, έβρίσκονται ήδη έν Σαντανδέρ έτοιμα εις έπιβίβασιν 14 πυροβόλα και τετρακιςχιλία στρατιώται. Ο Μαριόαλιος Σεράνος έχει

ακόμη τό έπιτελείον του έν οίχηματι μεταξύ του όχυρωματος Σάν Μαρτίνου και του χωρίου. Πλησίον δέ αυτού στρατοπέδευε και ο ναύαρχος Τοπέτε. Είναι δέ γνωστόν ότι ισχυρά μοίρα συγκεντρώται και έν τή τοποθεσία Μιράνδα δελ Έβρο, καθάρωνόροι δέ χωροφυλακής έρεδρείται και πυροβόλα, προωρισμένα διά τό Σαντανδέρ, διετάχθησαν να άπευθυνώσιν εις Μιράνδαν. Τό τελευταίον τούτο σώμα θέλει πιθανώς έπιτεθή έξόπισθεν κατά των Καρλιστών διά της Άλάβας, άρκει μόνον να μη εύρωσι λίαν όχυρωμένην υπό των Καρλιστών τά στενά της Βισκαίας και μάλιστα τό στενόν Βαλμιασάδα. Αί θέσεις των Όλλος και Ράδικα έν τώ στρατώ των Καρλιστών μέλλουσι να ανακληρωθώσιν, ως λέγουσι διά των Μενόρς και Τζουρνένδι. Φημιόσιν δέ και πάλιν ένάρξει νέωσ διαπραγματεύσεων μεταξύ των δύο στρατοπέδων. Τό βέβαιον είναι ότι ο Σεράνος έβελιδισκόσθησεν ως προς τούτο τάς γνώμας διαφόρων όπλαρχηγών του έθνικου στρατού, άλλά περί του άποτελέσματος ούδέν γνωσκόμει βέβαιον. Πιθανόν όμως ότι οι Καρλισται δέν είσι πρόθυμοι να καταλείψωσι τά όπλα και έπί τή ύποσχέσει πλήρους άμνηστίας, καθ' όσον φαίνονται έχοντες μεγάλας έλπίδας να κατατροπώσωσι τόν βόρειον στρατόν της κυβερνήσεως.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Παρά της Α. Α. Μ. του Σουλτάνου άπενεμήθησαν έσχάτως τά έπόμενα παράσημα εις άνωτέρους ύπαλλήλους της ένταυθα αντιπροσωπείας της Ελλάδος.

Είς τόν πρώτον διεργμένης της έλληνικής προεδείας κ. Δ. Ραζίν τό παράσημον Όσμανίς γ' τάξεως. Είς τόν γενικών πρόξενον της Ελλάδος κ. Κ. Άζελόν τό παράσημον Μεδζιδιέ πρώτης τάξεως. Είς τόν κ. Ν. Δεληγιάννην, πρόην γραμματέα της ένταυθα προεδείας και ήδη γραμματέα έν τώ ύπουργείφ των έξωτερικών της Ελλάδος, άπενεμήθη τό αύτό παράσημον τρίτης τάξεως. Είς δέ τόν κ. Ι. Γεννάδιον, δεύτερον γραμματέα της προεδείας, τόν διεργμένη κ. Αντύπαν, τόν κ. Α. Ιωαννιδίον, διευθυντόν του πρωτοκόλλου, και τόν κ. Α. Σίμον, υιόν της Α. Ε. τού πρέσβους, άπενεμήθησαν παράσημα μεζιδιέ δ' τάξεως.

Ο πρεσβυτής της Ρωσίας Έξ. στρατηγός Ιγνατιέρ και ο της Γερμανίας Έξ. κ. Άγιμμαν μεταβάντες χθές εις τό μέγαρον του ύπουργού των έξωτερικών έχον συνέντευξιν μετά της Α. Έξ. Άκλουόβας κί Α. Α. Ε.Ε. Μετσίου και εις τήν Υ. Πύλιν ήθα έπισκεφθήσαν τήν Α. Υ. τώ μέγαν βεζίρην.

Ο μέγας διεργμένος του αυτοκρατορικού παράσημον Έξ. Σαχινούλλφ βής μετά τού πρώτου διεργμένης της αστρακικής προεδείας κ. Κοσζέν, καθ' αναγγέλλεται, σήμερον αναχωρούσιν έπί άποστολήν της Ιταλικής εταιρίας Τρινακάρφ άπερχόμενοι εις προοιπύσιν τω έν τή πόλει ήμων διεργθέντος νέου πρέσβους της άστρονομικής κόμης Ζισού, όστις άρκείνεται διά του έκ Τεργέστης άναμενομένου προσχώρις άποστολίου.

Αί θερμαί μετωκίσεις των έπισήμων προσώπων εις τόν Βόσπορον προσηγγίζουσιν ήδη. Ηδη τό έν Χρυσόπολει παρόλιν μέγαρον του μεγάλου βεζίρου εύτρεφίζεται προς ύποδοχήν της Α. Υ. Ο Μεχμέτ Ρουσάφ πασάς Σιρβανί ζαδής έγκατέστη ήδη εις τό έν Νεοχωρίφ μέγαρον αυτού. Οσονούπω δέ και ο των έξωτερικών ύπουργός και οι άλλοι συνδεδεφοί αυτού αναχωρώσιν εις τήν έξοχήν.

Χθές, καθ' αναγγελίασαν, συνεκλήθησαν έν τή Υ. Πύλιν έ τελευταίαν συνεβήσαν αι έκ των χαρσσινιστών και των άντιχρσσινιστών άρμενοκαθολικών συστάσεϊς επιτροπή άποσυσπειρώσι περί των όρων της συνδιαλλαγής των δύο μεριών της κοινότητος δέ άντιπροσωπεύουσιν. Η συνεβήσαν αύτών, γενομένη έν τώ γραφείφ του άρχικαγκελλάρου Ναζήφ έφένθη, παρεστάθη έφ' ικανήν ώραν μετά μεσημέριου, και τελευταίον οι συνεβήσαντες άνεκύνισαν προς τόν βελικίστην έφένθη τό άποτέλεσμα των συσπειρώσεων αυτών όπως διαβέβησιν αύτό προς τήν Α. Υ. τόν μέγαν βεζίρην. Τό άποτέλεσμα τούτο, όπερ ίσως γνωσθήσεται σήμερον, πιστεύεται ότι έστι άνενόητον προς τήν συνδιαλλαγήν και σύμφωνον προς τάς άγάaths προθέσεις ύφ' έν έμπνέεται ή Α. Υ. Ο μέγας βεζίρος ύπέρ της συμφορής και όμονοίας των διαφόρων κοινότητων του κράτους.

Δι' έγκυκλίω του μεγάλης βεζιρείας παρηγγέθησαν τά διάφορα ύπουργεία ως και αι γενικάί διοικήσεις των επαρχιών να του λοιπού μη δέκνωται πλέον ως όκοιμος έν τοις κυβερνητικώς και διοικητικώς γραμμοίς ή μόνον νέους φέροντας ένδεικνύον της άποποιήσεως αυτών έν σχολών Ρουσάδ.

Άγγέλλεται ότι κατά βεζικλήν διαταγήν ο κ. Παντζήρης έπαύθη από των καθηκόντων προέδρου της δημοχρίας της νήσου Περικλήπου.

Ο μετ' άποστολής έν Εύρώπφ ευρισκόμενος Έξ. Σαχίν πασάς, καθ' όβριάζουται, θέλει διατρίψει έν τή άλλωδαπή ένα ποσίτου μήνα.

Ο δέ Ζουγρήφ έφένθη, όρυπουργός των οικονομικών, όστις εύρίσκειται έπίσης μετ'

άποστολής έν Εύρώπφ, αναγγέλλεται ότι άνεχώρησεν έκ Παρισίων τήν παρελθούσαν δευτέραν άπερχόμενος εις Βιέννην, όθεν έπαυκάμψει εις Κων/πολιν.

Οι εξής προεδείασι και άπονομαί βαθμίων έγένετο ισχύτως δι' αυτοκρατορικού διατάγματος μεταξύ των ύπαλλήλων του βελικίου Πρεζβένς.

Ο μεκτουπτής του νομού Σερίφ βής προήχθη εις τόν βαθμόν σανιέ-σινφ, μουταμπίλ. Ο άρχιγραμματής του πολιτικού δικαστηρίου του νομού Έβροχίμ βής προήχθη εις τόν αυτόν βαθμόν. Οι δέ Ζιζ έφένδης, γραμματικός του διοικητικού συμβούλου, και ο Μουσταφά Ναίλ βής, άρχιγραμματής του λογιστικού τμήματος της διοικήσεως του βελικίου, προήχθησαν εις τόν βαθμόν σελίε.

Προχθές έγένετο έν τώ μέγαρφ της γαλλικής προεδείας ή προαναγγελλείσα συνέλευσις των έν τή πόλει ήμων Γάλλων πολιτών, καθ' ήν άντι του παραιτηθέντος κ. Αίμ. Δεδών άντιπροσώπος της άποικίας εξέλεγε πλεινοψηφίσας ο κ. Δυρρόρ, άρχηγός και ευνόητος Γάλλος έμπορος έν τή πόλει ήμων.

Ο γενικός διοικητής Πρεζβένς αναγγέλλεται ότι έπεμψεν εις τήν αυτοκρατορικήν διευθυνσιν των μεταλλίων και διασών δείγματα γαλιβάρκος ούτως μεταλλίων άνευρήθη έν τώ καζά Έχτέμφ. Καθ' λέγεται, τό μεταλλίον τούτο φημιόσται όν μέγιστον και πλουσιώτατον.

Μεταξύ των άλλων οικονομικών μέτρων των ληρθέντων υπό της πρώην άγγλικής κυβερνήσεως, έλογισθή, ως έβρεθη τότε, και ή κατάργησις πολλών έν Τουρκία προξενικών άρχών, έν αίς υπήγετο και τό έν Σάμφ βορειανών προξένων. Ο κύριος Γρηγόριος Λουί-Μάρκ από εικοσαετίας έπαύσας διευθύνων αύτό, παρέσχε πάντοτε σπουδαίως εκδουλεύσεις τή άγγλική κυβερνήσει, ήτις τελευταίον έκτιμώσα αύτάς, εξέβρεσε τούς κατάργήσεως μέτρον τό ύπ' αυτόν προξένον, και δι' ύπουργικής έπιστολής έκράσασα αύτό πολλή εύχαριστική διάταξη και και έν τώ μέλλοντι τήρσιν τής έν Σάμφ άγγλικής προξενικής άρχής.

Συγγράμμετος του έν Σάμφ άγγλω προξένου έπί τή έμπιστοσύνην και ύπολήψει, ής άπολαίει παρά τή κυβερνήσει αύτού, άναβέρων τήν είδισιν ταύτην μετά πλείονος εύχαριστήσεως, καθ' όσον έστιν, ο μινθάμενος, ο μόνος μεταξύ των έν Τουρκία ομοιόβαθμων από το έξ' έλλαντων έλκων τό γένος.

Προς τούτους πληροφορούμεθα, ότι κατ' αίτησιν της Α. Υ. τού ήγεμόνος της Σάμψ ή αυτοκρατορική κυβερνήσις διάταξε να σταλείσιν έκ της αυτοκρατορίας ύπολθόντες διακόσια τυρκία και άλλα τόσα ζήρι διά τους έν τή Ήμερομένη χωροφυλάκας, ως και τό άναγκαστόν ούκον προς ένδυμασίαν αυτών. Η προσφορά αύτη, δείγμα πληροστάτης έμπιστοσύνης και εύνοίας, ής ο ήγεμόνος λαός της Σάμψ απολαύει παρ' τή αυτοκρατορική κυβερνήσει, θέλει έκτιμηθή παρ' αύτό άποφώνοντες συναρμυμένους και αύτή μεταξύ των τοσούτων άλλων ευεργεσιών, έν πάντοτε έτιχε παρ' της αυτοκρατορικής κυβερνήσεως.

Δι' έπισήμου κοινοποιήσεως του ύπουργείου των στρατιωτικών συγκαλούνται κατά μάλλον ή έροδον της δευτέρας και τρίτης τάξεως των έτών 1284 και 1285 ως και των έτών 1287 και 1288 όπως έκτελέσωνται τά γενομμένα κατ' έναιόν έν ένα μήνα γυμνάσια. Έν τή πρωτεύουσιν τά γυμνάσια ταύτα γενίσονται έν τώ στρατώ του ύπουργείου των στρατιωτικών, έν τώ στρατώ Τάς-κινλάς του Ταζεμίω και έν τώ στρατώ του Σελιμί έν Χρυσόπολει. Οι παροκινούντες εις τήν πρόσκλησιν του ύπουργείου των στρατιωτικών θέλουν υποπέσει εις τάς υπό τό νόμον ορίζομενας ποινάς.

Κατά τάς πληροφορίας, άς έλάβομεν ής Ιεροσολήμων διά του ταχυδρομίου, ή έν Βηθλεέμ μεταξύ Λατινών και της έπιστομίας άρχής, κατά τήν 28 ή 29 άπριλίου συμβάσας ήττης, περί ής είχεν αναγγείλει τό έν τώ φύλλφ ήμων της παρελθούσης τρίτης δημοσιεύθη τηλεγράφημα, έχει ως εξής.

Περ' μεσημέριαν της ήρθεσις ήμερας πολλοί Γάλλοι και Ιταλοί προσκυνηταί συνοδεύομενοι υπό ικανού άριθμού ηβηλειμίων και ύφ' ενός λατινίου ιερέως, έπέστρεφον μετά σημνάων και όπλων έκ του Ιερόδωνος, όπου πρό τριών ήμερών είχον άπέλθιν άμα έλθόντες εις τό προαύλιον της Βαβυλινής, ήθελσαν να διέλθωσι τοιμπαδώς διά της εις αύτήν φερούσης σιδηράς πύλης άλλ' ο έκεί τή στιγμήν έκείνην έβρεθείς μουλχλίκης, βλέπων τήν μεγάλην όρμην των τε ευρωπαίων προσκυνητών και των έντοπιων Λατινών, προσεκάλεσεν άμέσως έξω τό υπό τάς στάς της Βαβυλινής παρήμενον άποσπασμα του αυτοκρατορικού στρατού και συνάμα διεμήνυσεν τά γινόμενα τώ της Βηθλεέμ μουδέρφ. Άμα λαβόν γνώσιν του πραγματος εκείνος έπευσε έν άμέσως εις τό προαύλιον της Βαβυλινής, και διάταξεν όπως άναχαιτισθή ή εις αύτήν βία και παράνομος των Λατινών είσοδος. Έν τούτοις οι καλοί λαοφίλοι προσκυνηταί, μόλις ήκουσαν τήν διαταγήν του μουδέρφου, και άμέσως όρμήσαντες, αύτό μέν κατήγγονεν ικανά βραχίονα, ένα δέ των χωροφυλάκων έβελονόκουν.

Άλγώς, προστήσαν ύπιστάλλων ήμιν τάς πληροφορίας ταύτας, τί ήβελον είπειν αι εύρωπαϊκάί έφημερίδες, και όποιες λαογονοπιστίες ήβελον ζητεί αι όντικαι κυβερνήσεις άν τοιοσό τι τόλμημα διεπαρτίετο

κατά Λατινών ή υπό Όθωμανών, ή υπό Γραικών, ή υπό Άρμενίων;

Η υπό του ύπουργείου της άστυνομίας συστάσα έπιτροπή όπως ποιήση καταστατικήν των έν τώ κράτει καταδικών και φυλακών συνέχευται, κατά τόν «Ανατολικόν Κήρυκα», τετράκις της έβδομάδος έν τή διευθύσει της κεντρικής φυλακής έν Άτ-Μειδάν. Ηδη οι τόν άρβων των κρατούμενων και των υπό πλημμελειοδικείων και κακουργολογικών εκδικαιεσών δικών σπεινόντες πίνκας έπρωχώρησαν άρκούντως και τό έργον της έπιτροπής έγγίζει ήδη προς τό τέμει αύτού.

Αναφέρεται ότι οι ένταυθα Άρμένιοι του γρηγοριανού δόγματος, μαθόντες ότι ή ρωσική κυβερνήσις εξέδοκε διαταγήν ήνα εις τά σχολεία των έν Ρωσίφ έγκατεστημένων όμογενών αυτών διδάσκαται, μόνον ή βωστική γλώσσα άπεκλήθη δέ ή διδασκαλία της πατρίου αυτών ρωσής, υπέγραψαν έχάστος άναρχών ήν έπέδωκαν προς τόν ένταυθα πρεσβευτή της Ρωσίας Έξ. στρατηγόν Ιγνατιέρ. Διά της άναρχίας αυτών οι Άρμένιοι της Τουρκίας διακαμύρονται κατά τού άνωτέρφ μέτρον και παρακάβησιν τήν Α. Έξ. διαδιδόσθ τήν παρεκλήσιν αυτών προς τήν καθύστερσιν αυτών, παρ' ής εξαίτουται όπως έπιτρέψη τους όμογενέιν αυτών τήν δημσίαν χρήσιν και διδασκαλίαν της πατρίου αυτών γλώσσας.

Δι' τήν κατά τά τελευταία έτη σημαντικήν έπαύθησιν του όρθόδοξου οικισμού του προσαστείου Καθ'ήκισις, της τοσούτον περιουσίας έν τή ιστορίφ του χριστιανισμού άρχίας πολίως Χαλκιδικόνος μη έξαρκούσης της μάς μέχρι τούδε έν τώ χωρίφ τούτοφ ύπαρχούσης γεωραφς άρχαίας εκκλησίας, της υπό τό όνομα της Αγίας Βυθνήσις τιμωμένης, οι εκείσε ένοικούντες όμογενείς, συνεβλήσαντες προχθές εις έπί τούτω συνέλευσιν, άπεφασάν να άνεγείρουν και διευτάρων διά τό προσέχον τούτο όφελόζον εκκλησίαν, έφ' ή και συγγαίρουν αύτούς διά τόν ήλιν έσ' ής άείποτε ούτω και νύν διετρέφον, καθόμμενοι της εύχλείας και ευπρεπειας των ήρών των και των έκπαιδευτικών καταστημάτων της συνοικίας αυτών.

Χθές και προχθές έγένετο αι εξέτασεις των έν Ίψουμπλίφ παρβαναγωγίων της συνοικίας, διευθυνόμενου υπό της ευπαιδευτού και φερεπόντου κυρίας Αίκατερνής Ζαφείρου. Τήν τελευταίαν ταύτην των γραμμάτων ηλλόγησε τήν πρώτην ήμεραν ο πατριάρχης άγιος Σεράβς κ. Νεόφυτος δι' όρώς προκαταρκέμενος λογιούσιν, έν ή έπέδωκε τόν δικαίον έπαίνον εις τόν ήλιν των κατωτέρων προς διδασκλήσιν και προαγωγήν του παρβαναγωγείου πολλά δέ και καλώς ήδύστον ύπέρ του καθήκοντος και των έν τώ έξέτασιν των κατωτέρων τε και διδασκαλόντων. Είτα έν εύχαρίει αύτης λόγω ή κυρία διευθύντρια είπεν όλίγα περί της χρηστότης και έλλαννοπρεπούς άναρχίας των νεανίδων καταλήξασα διά συντόμου άλλα περιεκτικώς έκθέσας των πεπραγμένων έν τώ παρβαναγωγείφ κατά τό βραχύ της διευθύνσεως αύτης διάσταμα, ήτοι από του αετμερβίου Αι κατόπιν έκπολούθησας εξέτασεις των πρώτων τάξεων του έλληνικού εις τά ιερά μαθήματα, τήν εξήγησιν συγγραμμάτων, σύνταξιν και τεχνολογίας και αι τήν έπιστολάν γενομένην εξέτασεις όλων των τάξεων του τε έλληνικού τμήματος και του άλληλοδιδασκικού εις πάντα τάς λοιπάς μαθήματα, κατέδειξαν ότι τό βραχύ της διδασκαλίας της τε κυρίας διευθύντριας και της βοηθού αύτης κυρίας Ειρήνης διάσταμα έν τώ παρβαναγωγείφ δέν υπήρξεν άκαρπύ και ότι ή αντιστροφή της διευθύντριας υπήρξε άμετρος των πραγματικών άποτελεσμάτων των μόχθων αυτών. Η άίδουσα της έκθέσεως των κατά τόν αυτόν χρόνον γενομένων υπό των μαθητριών έργων χείρων δέν ήτο μέν έκτάκτως πλουσία άλλα κατεδείχθησιν ούχ ήττον άποτελεσμα συντονιστικής έργασίας και ζήλου έπαίνου. Έν γένει ή τε κυρία διευθύντρια και ή βοηθός αύτης εξέτελεσαν τό καθήκον αύτης καλώς δι' άμφοβέλλομεν ότι ο ζήλος αυτών θέλει έκτιμηθή κατ' άξίαν υπό των έροφονώντων της καλής συνοικίας Τζουμπλίου.

Από τινων έβδομιάδων συνεχείς νυκτοκλοπαί άκούονται έν Χαλκηδόνι άς οι κάτοικοι άποδίδουσιν εις τό άνεπαρκές των χωροφυλάκων και των νυκτερινών περιπόλων άς ή διαρκής διαβέσει διά τήν τήρσιν της τάξεως και άπαράλειψιν έν τή πόλει ταύτφ αναλόγως της άναπύσεως ήν έπί των τελευταίων έτών έλαβεν ή Χαλκηδών. Φημιόσται ότι μετά τήν έκ Χρυσουπόλεως μεταβήσαν του διοικητού Τζουμπλίου, όστις επί πολλά έτη διοίκησας αύτήν είχεν εξοικειωθεί προς τόν πότον και έμπνευσεν όσον εις τους κακούργους όστε σπανίως ήκούετο έν τή περιρρέει της διοικήσεως αύτού οιοδήποτε κακούργημα ή κακούργος, πιστεύσαντες ότι ή έπαγρύπνησις της άστυνομίας έχλαρώθη, άνέλαβον βάρους και ήρξαντο σημαντικές ήδε κήσεις τήν ύπαρξιν αυτών. Ηλπίεται όμως ότι ο νέος διοικητής Χρυσουπόλεως Μεχμέτ πασάς, όστις έδωκε ήδη πρηνά δείγματα διοικητικής ικανότητος και άπονομής ενεργείας, δέν θέλει βραδύνει νά συντονισθή έντελώς μέτρα προς περιορισμόν των διαταρρασσόντων τήν άσφάλειαν των κατοίκων καθάρσιν τήν Χαλκηδόνος και και πάσαν τήν διοικητικήν αύτου περιρρέειαν, από των λυμαινόμενων αυτήν έπιποδών στοιχείων.

Καθ' άποστολήν έν Εύρώπφ ευρισκόμενος Έξ. Σαχίν πασάς, καθ' όβριάζουται, θέλει διατρίψει έν τή άλλωδαπή ένα ποσίτου μήνα.

Ο δέ Ζουγρήφ έφένθη, όρυπουργός των οικονομικών, όστις εύρίσκειται έπίσης μετ' άποστολής έν Εύρώπφ, αναγγέλλεται ότι άνεχώρησεν έκ Παρισίων τήν παρελθούσαν δευτέραν άπερχόμενος εις Βιέννην, όθεν έπαυκάμψει εις Κων/πολιν.

Οι εξής προεδείασι και άπονομαί βαθμίων έγένετο ισχύτως δι' αυτοκρατορικού διατάγματος μεταξύ των ύπαλλήλων του βελικίου Πρεζβένς.

Ο μεκτουπτής του νομού Σερίφ βής προήχθη εις τόν βαθμόν σανιέ-σινφ, μουταμπίλ. Ο άρχιγραμματής του πολιτικού δικαστηρίου του νομού Έβροχίμ βής προήχθη εις τόν αυτόν βαθμόν. Οι δέ Ζιζ έφένδης, γραμματικός του διοικητικού συμβούλου, και ο Μουσταφά Ναίλ βής, άρχιγραμματής του λογιστικού τμήματος της διοικήσεως του βελικίου, προήχθησαν εις τόν βαθμόν σελίε.

Προχθές έγένετο έν τώ μέγαρφ της γαλλικής προεδείας ή προαναγγελλείσα συνέλευσις των έν τή πόλει ήμων Γάλλων πολιτών, καθ' ήν άντι του παραιτηθέντος κ. Αίμ. Δεδών άντιπροσώπος της άποικίας εξέλεγε πλεινοψηφίσας ο κ. Δυρρόρ, άρχηγός και ευνόητος Γάλλος έμπορος έν τή πόλει ήμων.

Ο γενικός διοικητής Πρεζβένς αναγγέλλεται ότι έπεμψεν εις τήν αυτοκρατορικήν διευθυνσιν των μεταλλίων και διασών δείγματα γαλιβάρκος ούτως μεταλλίων άνευρήθη έν τώ καζά Έχτέμφ. Καθ' λέγεται, τό μεταλλίον τούτο φημιόσται όν μέγιστον και πλουσιώτατον.

Μεταξύ των άλλων οικονομικών μέτρων των ληρθέντων υπό της πρώην άγγλικής κυβερνήσεως, έλογισθή, ως έβρεθη τότε, και ή κατάργησις πολλών έν Τουρκία προξενικών άρχών, έν αίς υπήγετο και τό έν Σάμφ βορειανών προξένων. Ο κύριος Γρηγόριος Λουί-Μάρκ από εικοσαετίας έπαύσας διευθύνων αύτό, παρέσχε πάντοτε σπουδαίως εκδουλεύσεις τή άγγλική κυβερνήσει, ήτις τελευταίον έκτιμώσα αύτάς, εξέβρεσε τούς κατάργήσεως μέτρον τό ύπ' αυτόν προξένον, και δι' ύπουργικής έπιστολής έκράσασα αύτό πολλή εύχαριστική διάταξη και και έν τώ μέλλοντι τήρσιν τής έν Σάμφ άγγλικής προξενικής άρχής.

Συγγράμμετος του έν Σάμφ άγγλω προξένου έπί τή έμπιστοσύνην και ύπολήψει, ής άπολαίει παρά τή κυβερνήσει αύτού, άναβέρων τήν είδισιν ταύτην μετά πλείονος εύχαριστήσεως, καθ' όσον έστιν, ο μινθάμενος, ο μόνος μεταξύ των έν Τουρκία ομοιόβαθμων από το έξ' έλλαντων έλκων τό γένος.

Προς τούτους πληροφορούμεθα, ότι κατ' αίτησιν της Α. Υ. τού ήγεμόνος της Σάμψ ή αυτοκρατορική κυβερνήσις διάταξε να σταλείσιν έκ της αυτοκρατορίας ύπολθόντες διακόσια τυρκία και άλλα τόσα ζήρι διά τους έν τή Ήμερομένη χωροφυλάκας, ως και τό άναγκαστόν ούκον προς ένδυμασίαν αυτών. Η προσφορά αύτη, δείγμα πληροστάτης έμπιστοσύνης και εύνοίας, ής ο ήγεμόνος λαός της Σάμψ απολαύει παρ' τή αυτοκρατορική κυβερνήσει, θέλει έκτιμηθή παρ' αύτό άποφώνοντες συναρμυμένους και αύτή μεταξύ των τοσούτων άλλων ευεργεσιών, έν πάντοτε έτιχε παρ' της αυτοκρατορικής κυβερνήσεως.

Δι' έπισήμου κοινοποιήσεως του ύπουργείου των στρατιωτικών συγκαλούνται κατά μάλλον ή έροδον της δευτέρας και τρίτης τάξεως των έτών 1284 και 1285 ως και των έτών 1287 και 1288 όπως έκτελέσωνται τά γενομμένα κατ' έναιόν έν ένα μήνα γυμνάσια. Έν τή πρωτεύουσιν τά γυμνάσια ταύτα γενίσονται έν τώ στρατώ του ύπουργείου των στρατιωτικών, έν τώ στρατώ Τάς-κινλάς του Ταζεμίω και έν τώ στρατώ του Σελιμί έν Χρυσόπολει. Οι παροκινούντες εις τήν πρόσκλησιν του ύπουργείου των στρατιωτικών θέλουν υποπέσει εις τάς υπό τό νόμον ορίζομενας ποινάς.

Κατά τάς πληροφορίας, άς έλάβομεν ής Ιεροσολήμων διά του ταχυδρομίου, ή έν Βηθλεέμ μεταξύ Λατινών και της έπιστομίας άρχής, κατά τήν 28 ή 29 άπριλίου συμβάσας ήττης, περί ής είχεν αναγγείλει τό έν τώ φύλλφ ήμων της παρελθούσης τρίτης δημοσιεύθη τηλεγράφημα, έχει ως εξής.

Περ' μεσημέριαν της ήρθεσις ήμερας πολλοί Γάλλοι και Ιταλοί προσκυνηταί συνοδεύομενοι υπό ικανού άριθμού ηβηλειμίων και ύφ' ενός λατινίου ιερέως, έπέστρεφον μετά σημνάων και όπλων έκ του Ιερόδωνος, όπου πρό τριών ήμερών είχον άπέλθιν άμα έλθόντες εις τό προαύλιον της Βαβυλινής, ήθελσαν να διέλθωσι τοιμπαδώς διά της εις αύτήν φερούσης σιδηράς πύλης άλλ' ο έκεί τή στιγμήν έκείνην έβρεθείς μουλχλίκης, βλέπων τήν μεγάλην όρμην των τε ευρωπαίων προσκυνητών και των έντοπιων Λατινών, προσεκάλεσεν άμέσως έξω τό υπό τάς στάς της Βαβυλινής παρήμενον άποσπασμα του αυτοκρατορικού στρατού και συνάμα διεμήνυσεν τά γινόμενα τώ της Βηθλεέμ μουδέρφ. Άμα λαβόν γνώσιν του πραγματος εκείνος έπευσε έν άμέσως εις τό προαύλιον της Βαβυλινής, και διάταξεν όπως άναχαιτισθή ή εις αύτήν βία και παράνομος των Λατινών είσοδος. Έν τούτοις οι καλοί λαοφίλοι προσκυνηταί, μόλις ήκουσαν τήν διαταγήν του μουδέρφου, και άμέσως όρμήσαντες, αύτό μέν κατήγγονεν ικανά βραχίονα, ένα δέ των χωροφυλάκων έβελονόκουν.

Άλγώς, προστήσαν ύπιστάλλων ήμιν τάς πληροφορίας ταύτας, τί ήβελον είπειν αι εύρωπαϊκάί έφημερίδες, και όποιες λαογονοπιστίες ήβελον ζητεί αι όντικαι κυβερνήσεις άν τοιοσό τι τόλμημα διεπαρτίετο

Ανερέφμερον ήδη περί των στερήσεων, τάς όποιες παλλαχού έπίνερχον τό έτος τούτο άριμύματος ένσκήψας καθ' άπασαν τήν Άνατολήν ήμων. Ηδη δέ γράφουσιν ήμιν έκ Συνασού της Καπαδοκίας, ότι ή συγκοινωνία είχε διακοπή καθ' ύλακληρίαν έπί ικανάς ήμέρας ένεκα της άρθρυνχόνος, και αύτοί δέ οι ταχυδρομιοί λίαν ατάκτως άρκενούντο, ως ύφιστάμενοι τά πάνδενα κατά τήν ύδοιπόριαν αυτών, και ο μέν σίτος πολυόμενος άλλοτε πός γρ. 12 είχεν ύφωθή εις τήν ύπέρκορον τιμήν των 50 γρ. και ή κρητή έπωλείτο αντί 30 γρ. ένφ πρότερον έτιμάρτο γρ. 5. Έπειδή δέ οι κάτοικοι ένεκα τούτου είχαν περιέλλει εις μεγίστην άνηχηρίαν, ή δημογροντίς της Συνα

